

36 Як і написано: «За Тебе умертвляють нас цілий день, нас вважають за овець на заклання».

37 Але в усьому цьому перемагаємо через Того, Хто возлюбив нас.

38 Бо я впевнений, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні сили, ні теперішнє, ні майбутнє,

39 ні висота, ні глибина, ніяке інше творіння не зможе відлучити нас від любові Божої, яка у Христі Ісусі, Господі нашому!

Обітниця Божя та Ізраїль

9 Істину говорю у Христі, не обманюю, свідчить мені совість моя в Дусі Святому,

2 що сум мій великий і безперестанна скорбота в серці моєму,

3 бо бажав би я сам бути відлученим від Христа заради братів моїх, споріднених мені по плоті,

4 тих, котрі ізраїльтяни, кому належить усиновлення, і слава, і завіти, і законоположення, і служіння, і обітниця;

5 їхніми є патріархи*, з яких і Христос по плоті, — Суций* над усіма Бог, благословенний навіки. Амінь.

6 Але неможливо, щоб слово Боже не виконалося. Бо не всі ті ізраїльтяни, які від Ізраїля,

7 і не всі діти Авраамові, які від сімені його, але «в Ісааку назветься сім'я¹ тобі».

8 Тобто не діти по плоті є дітьми Божими, але діти обітниця визнаються за сім'я.

9 Бо слово обітниця таке: «У цей же час прийду, і у Сарри буде син».

10 Але не тільки це, але й Ревекка*, яка мала від одного за-

36 Пс 43:23; 1Кор 4:9.

37 Ін 16:33; Пн 5:4; 1Кор 15:57; 2Кор 1:5.

38 Еф 1:21; 6:12; 2Тим 1:12.

39 Пс 41:8; 2Кор 10:5.

Розділ 9

1 Рим 14:17; 2Кор 1:23; 12:19.

3 Вих 32:32.

4 Бут 12:2–3; Вих 4:22; 40:34; Пов 4:7, 13; 29:14; 1Шар 4:21; Лк 1:72; Дн 2:39; 3:25; 13:32; Рим 8:15; 11:26; Гал 4:5; Євр 9:1,6.

5 Пов 10:15; Єр 23:6; Лк 1:34; Пн 5:20; Рим 1:3; 1Тим 3:16.

6 Чис 23:19; Ін 1:47; 8:39; Рим 2:28; Гал 6:16.

7 Бут 21:12; Ін 8:33,39; Гал 4:23; Євр 11:18.

8 Ін 1:13; Рим 8:14; Гал 4:28.

9 Бут 18:10, 14; Євр 11:11.

10 Бут 25:21.

36 Как и написано: «За Тебя умертвляют нас целый день, нас считают за овец на заклание».

37 Но во всём этом преобладаем через Возлюбившего нас.

38 Ибо я уверен, что ни смерть, ни жизнь, ни ангелы, ни власти, ни силы, ни настоящее, ни будущее,

39 ни высота, ни глубина, никакое другое творение не сможет отлучить нас от любви Божьей, которая во Христе Иисусе, Господе нашем!

Обетование Божье и Израиль

9 Истину говорю во Христе, не лгу, свидетельствует мне совість моя в Духе Святом,

2 что печаль моя велика и непрестанна скорбь в сердце моём,

3 ибо желал бы я сам быть отлучённым от Христа ради братьев моих, сродных мне по плоти,

4 тех, которые израильтяне, кому принадлежит усыновление, и слава, и заветы, и законоположение, и служение, и обетования;

5 их — патриархи*, из которых и Христос по плоти, — Суций* над всеми Бог, благословенный во веки. Аминь.

6 Но невозможно, чтобы слово Божье не исполнилось. Ибо не все те израильтяне, которые от Израїля,

7 и не все дети Авраама, которые от семени его, но «в Исааке назовётся семья¹ тебе».

8 То есть не дети по плоти являются детьми Божьими, но дети обетования признаются за семья.

9 Ибо слово обетования таково: «В это же время приду, и у Сарры будет сын».

10 Но не только это, но и Ревекка*, имевшая от одного за-

9:7⁽¹⁾ σπέρμα (сперма) *одина* – сім'я, сперма (має генетичний код, генóm); у перен. знаг.: нащадок, потомок.

чаття двох синів від Ісаака, отця нашого;

11 бо коли вони ще навіть не були народжені та не зробили нічого доброго чи злого (щоб воля Божа в обранні відбувалася, не від діл, але від Того, Хто кличе),

12 сказано було їй: «Старший служитиме¹ молодшому»,

13 як і написано: «Якова Я полюбив, а Ісава відкинув²».

Милість залежить від волі Божої

14 Що ж скажемо? Невже несправедливість у Бога? Зовсім ні!

15 Бо Він говорить Мойсеєві: «Кого милувати, — помилую, і кого жаліти, — пожалію».

16 Отже, це не від того, хто бажає і не від того, хто старається, але від Бога, Який милує.

17 Бо Писання говорить фараонові: «Саме для того Я підніс тебе, щоб показати на тобі силу Мою і щоб було сповіщено Ім'я Моє по всій землі».

18 Тому кого хоче, — милує, а кого хоче, — ожорсточе.

19 Тоді ти спитаєш мене: «Навіщо ж Він іще звинувачує? Бо хто може протистояти волі Його?»

20 Та хто ти така, людино, що заперечуєш Богові? Чи скаже витвір творцеві: «Навіщо ти зробив мене таким?»

21 Чи не має гончар влади над глиною, щоб із тієї ж сугілки зробити один сосуд на честь, а інший — на бесчестя³?

22 Що ж, коли Бог, бажаючи показати гнів і явити могутність Свою, з великим довготерпінням терпів сосуди гніву, приготовлені на загибель,

чаття двох сыновей от Исаака, отца нашего;

11 ибо когда они ещё даже не были рождены и не сделали ничего хорошего или плохого (чтобы изволение Божье в избрании происходило, не от дел, но от Призывающего),

12 сказано было ей: «Старший будет служить¹ младшему»,

13 как и написано: «Иакова Я возлюбил, а Исава отверг²».

Милость зависит от воли Божьей

14 Что же скажем? Неужели несправедливость у Бога? Все нет!

15 Ибо Он говорит Моисею: «Кого миловать, — помилую, и кого жалеть, — пожалею».

16 Итак, это не от желающего и не от старающегося, но от Бога милующего.

17 Ибо Писание говорит фараону: «Именно для того Я возвысил тебя, чтобы показать на тебе силу Мою и чтобы было возведено Имя Моё по всей земле».

18 Поэтому кого хочет, — милует, а кого хочет, — ожесточает.

19 Тогда ты спросишь меня: «Зачем же Он ещё винит? Ибо кто может противостоят воле Его?»

20 Да кто ты такой, человек, возражающий Богу? Скажет ли изделие создателю: «Зачем ты сделал меня таким?»

21 Не имеет ли горшечник власти над глиной, чтобы из той же смеси сделать один сосуд к чести, а другой — к бесчестию³?

22 Что ж, если Бог, желая показать гнев и явить могущество Своё, с великим долготерпением сносил сосуды гнева, приготовленные к погибели,

11 Пов 7:6; Рим 4:17; Гал 1:6.

12 Бут 25:23.

13 Мал 1:2-3; Евр 12:17.

14 Пов 32:4; Лов 34:10.

15 Вих 33:19.

16 Екк 9:11; 1Кор 9:24.

17 Вих 9:16; 14:4; Гал 3:8.

18 Вих 4:21; Пов 2:30; 1.Нав 11:20; Ин 12:40; 1Пет 2:8; Рим 11:7, 25,30.

19 2Хр 20:6; Лов 9:12; Дан 4:35.

20 Іс 29:16; 45:9.

21 Пр 16:4; Єр 18:6; 2Тим 2:20.

22 Вих 9:29; 1Пет 2:8; Рим 2:4; 1Сол 5:9.

9:12⁽¹⁾ δουλεύω (дулёво) – бути рабом кого-небудь, бути в поневоленні; знаходитися в становищі раба, служити, виконувати обов'язки раба.

9:13⁽²⁾ μισέω (місёо) – не допускати, не бажати,

відкидати; ненавидіти, гребувати; бути байдужим до кого-, чого-небудь.

9:21⁽³⁾ ἀτιμία (атіміа) – безславність, бесчестя; неповага, презирство, зневага, приниження, огуда.